

5/7
Charin Not
LAOIDHEAN SP

o
LE

Daniel
DANIE

Bought.

11. NOV. 1949

partly translations from

5/- I 231

LAOIDHEAN SPIORADAIL.

GRADH CHRIOSD.

Nach soua 'n dream tha 'n lath' r na Moraich?
 Anns an aros oirdheire shuas;
 Faicinn gnais an. Ti is Glormhor,
 Snamh an solasan bith-bhuan.

Tha 'n t-oran binn, tha iad a seinn,
 O'n fhuair gu cinnteach iad a bhuaidh:
 Is e a bhrigh, toirt cliu gun chrìch,
 Do Rìgh na sìth a chreach an uaigh.

'S an dream da-rireadh, tha na 'm firean,
 Direach, dileas, iosal, stuam';
 Se suim an oran s' tha na sholas
 Dhoibh, 'sna cheol an tigh an cuairt.

An so le moran cradh is leonadh,
 'S tric iad brouach, 'n ait bhi seinn:
 Gidheadh tha iartus ac an comhnuidh,
 Bhi toirt gloir do Dhia gach linn.

Tha 'n suilean tric a sìleadh dheoir,
 'S an cridh leoint' sa chogadh chruaidh
 An deuchainnean sa 'n eagal mor
 A gleachd' ri feoil, ri Satan, 's naill.

Ach measg nan trioblaid' so gu leir,
 An gradh Mhic Dhe, ni 'n anam taimh,
 Le suil a chreideamh nuair is leir—
 An fhuil 'o chreuchdaibh taomadh mhain:

An so tha gradh gun cheann gun samhladh
 Nach gabh rannsachadh gu brath;
 Oir siorruidheachd cha leor gu fheuchainn
 Fhad, a leud, a dhoimhne, 's aird.

Oir ma'n robh talamh ann na neamhan,
 Ma'n robh creutair ann, na tim;
 Ghleidh an gradh so do na trailleann
 Rathad tearnaidh ann 's gach linn.

'San latha dh'orch sna chiontaich Adamh,
 Anns na bhasaich e gu truagh;
 Se so an Gradh thug gealladh grasmhor—
 Dha dhetli Shlanuighear nam buadh.

Na h-iobhairt, samhlachan, is sgailean,
 Bh'air an aithneadh do na h-Iudh' ch;
 Gu leir bha samhlachadh an T-Slanuighear,
 'S doimhn' a ghraidh nach d'teid air cul.

Is Dh'innis Faighean 'n iomadh aitean,
 Anns na laithean, tha o chian,
 Cia mar thigeadh beatha, slainnte,
 Triomh an T-Slanuighear, o Dhia.

Bu mhor an solas, is an aoibhneas,
 Triomh an fhoillseach thugadh dhoibh;
 Air mais an Rìgh, is gloir na Rìoghachd,
 Bha gu steidheachadh air gradh.

Is tric rinn geatan Shìon solas,
 Beachdach comhladh air an la;

'San gabhadh Iosa fuil is feoil,
Sa'm faicteadh moralachd a ghraidh.

Is uairean chualas Sion 'g urnuigh,
Gu mo chonadh, " thig m' Aon ghaeil ;
Is bi mar elid, na mar fhiadh;—
Air beanntaibh briagh na'n spiosraibh caon."

Ach ruith an uine gus an d'thaina'—
T'am 'san eireadh Ghrein air daoine,
Sa'm baile Dhaibhidh, feuch an T-Ard Righ!
Air a bhreith 'san stapull fhaoin.

Au so le ionghna' chi do shuilean,
Righ na'n dul na leanabli maoth!
Gun mheas, gun ailgheas, is gun fhardaich,
Nuair a thainig E do'n T-saogh'l.

A Bhethelam 'n sin is leir dhuinn ;
Gliocas neimh, is gradh bith-bhuan,
Iehobhah gabhail comhnuidh 'm feoil
A chum gu gloir gu readh' a shluagh.

Tha ainglean, neimh le h-aoibhneas binne,
A teachd a dh'inns' an naigheachd bhuan ;
Deagh ghean do dhaoine tha iad seinn,
Is gloir do Dhia, is sith da shluagh.

Is faic na buachaillean le ionghna',
Teachd a dh'aoradh dha gun dail ;
Is daoine glic a tuiteam sios,
A 'g aideach Ios, sa tabhairt Dha.

Is Dh' fhas e suas mar ailleann curadh,
Fallain, urair, ciuin, is seimh,
Ro iochdmhor, cairdeil, truasail, grasail,
Caomhail, slanachadh gach dream.

Ach fad a chuairt air feadh na fásaich,
 Chaidh a shárachadh gu truagh;
 Na dhuine bronach, cleachdt' ri doruinn,
 Nios o dige; h-uin na h-uaigh.

Fa dheigh tha 'n t-am air teachd chaidh ordach
 Chum na fiáchan mor bhi paidht';
 Is eigin Dasan nis am paidheadh!
 Neo gu brath a shluagh bhi cailt'!

Ach faic anis E anns a gharadh!
 'S Dia air fhagail! aobhar broin,
 An cupan ud ga chuir ua laimh,
 A chorp ga fhasgadh, 's anam leoint'.

Is faic E tuiteam air a ghlunear,
 Righ nan dul se 'n t-iongnadh mor!
 S'e 'n cruaidh ghleachd anam ann an urnuigh,
 'S fhallas bruchda, 's crith air fheoil.

Is faic a nis E s'e air allach,
 Seall a naird ris air a chrann;
 Tha 'n sealladh uamhasach ro-ard—
 S'gu lá do bhais cha 'n fhaic thu shamhl.

Is chi thu chorp an croch' air iarunn,
 'S fheoil ga spionadh o'na enaimh'-n;
 Is lasair dhian do chorrúich Dhia—
 Dol triomh mar iarunn ann an amh'-nn.

Deich míle muilleán uair na's dian,
 Tha corruich Dhia na Anam Naomh!
 Ga fhasg', ga fhasgáinn, is ga phian',
 Oir fhuair e siorr'-dheachd ann sa chup.

Chi thu 'n aghaidh chaoimhneil, thruasail,
 Tional neul, is suadh a bhais.

A chridhe bualadh, 'theangaidh gluasad
"Athair thruasail maith e dhoibh."

Am b'iongantach ged chrith na sleibhtean,
Ged a reub na creagan cruaidh;
Cha b'urra' Ghrian bhì toirt fiannis—
Air a ghnìomh so rinn an sluagh.

Bha daoine 's deamh'nan air a thoir,
Ga lot, ga leonadh leis gach truaigh;
'S cha d'fhuair e fois ach gus na bhasaich,
'S chaidh a charamh anns an uaigh.

Ach mhill e 'm bas, is bhruth e Satan,
'S dh'eirich naird, le cumhachd mor;
Is chreach e 'n uaigh, is thug e buaidh,
Is chaidh e suas, na Rìgh na glòir.

An iongantach ged bhitheadh na h-ainglean
Beachdach doimhneachdaibh a ghraidh.
Ach O! a rannsach leo cha 'n fhaodar,
'S gaol neo-chrìochnaicht' e gun traigh.

Oir ged robh aghaidh Mhor an T-saoghail—
Uile sgaoilt' na chomhnard reidh,
'Se air a sgrìobhadh, 's beag a dh'innseadh—
E da rìreadh gaol Mhic Dhe.

TROCAIR DHE.

Tha do chaoimhneas 's do throcair,
Ro mhor dhomh a Dhe;
Gun a chum thu fathast beò mi
'S 'o dhoruinn mo ghleidh;

'S tric a' chiuntaich 'o m' oige
 'N aghaidh morachd na neimh;
 Leis mar thainig triomh Adamh .
 An fhaillig 's gach meur.

Bu neach cailt' mi thaobh nadur,
 Ro —— ghraineil gun dion;
 Cionntach, truailidh, m' fhior namhaid
 Do'n T-Slan'-ghear 's do Dhia;
 'S dh' fhadadh ceartais mo bhualadh,
 Gu truaighe gun chrioch;
 Ann an aros ro-chraiteach;
 A paidheadh na 'm fiach.

Ach O! saibhreäs do-rannsuicht',
 Do-cheannsuicht' do Ghrais;
 Ann an tionndadh san am ud,
 Le caoimhneas is gradh:
 Ann an trocair, 'o dhoruinn
 Manam bronach a chaon',
 'S thubhairt rium gu eudochas—
 Na toisich air claon'.

Se Iehobhah bheir leirsinn,
 Do'n chreutair, tha dall;
 Sa bheir claiстneachd do'n dream sin,
 Na' n eisdeachd bha mall;
 Is e dheonaich dhomh fein iad,
 Sa dh' fheuch dhomh a Ghradh,
 Sa'n Ti 'lotadh, sa cheusadh,
 Sa dh' eirich na am.

Fhuair mi seoladh ro-fheumail,
 'S mi mar cheum do na bhas;
 Thuirt, " feuch nis Uan De" s'e—
 Air a cheusadh a t'ait;

Creid gun phaidh Esan t'eric,
 Le eifeachd a bhais ;
 'S le aiseiridh gun reitich,
 Sligh reidh Dhuit tha'n sas.

Thoir umhlachd, is speis Da,
 Thoir geill Dha is gradh ;
 Thoir onoir, is cliu Dha,
 Fan dluth ris gach am :
 Fag t'anam, sa chuissean,
 'S t-uile churam na laimh ;
 Na treig E, 's lean a cheuman,
 'S gach deuchainn gu cheann.

An sin chunnaic mi Iosa,
 'S e strìochda do 'n bhas ;
 E sgeudaicht' le sgarlaid,
 Chuir cradh air is nair ;
 Is crun malluichte craiteach,
 Ga charamh ma cheann ;
 Iad ga lotadh, ga bhuaireadh,
 'S ga bhualadh, gu teann.

Chunnaic mis E ga allach,
 A'm ait ris a chrann ;
 Is fhuil phriseil ga dortadh,
 E bronach is fann
 Corruich Dhia air ga taomadh,
 'S e na aonar ga h-ol ;
 Gus na phaidh E na fiachan,
 'S thug riarach gu leor.

Chunnaic m'anam mo Shlan'-ghear,
 A basach fo leon ;
 'S e ag eiridh le ailleachd,
 Gu aros na Gloir ;

'S tha m' earbsa gun d' fhuair mi,
 Fois bhuan ann is treoir;
 Dion is faḡadh is slainnte,
 Is Dha's gu 'n robh Ghloir.

CUMHACHD DHE NA FHREASDAL.

Cia glormhor, aluinn iomlan Dia
 Thà lionadh talamh 's neamh gu leir;
 Tha Uile-chumhachdach an gnìomh,
 Tha siorruidh beannaicht', glic is treun.

Se chruthaich, is a shocraich Neamh,
 Sua h-uile creutair naomh a thann;
 Sann Dasan tha iad tabhairt cliu,
 Toirt moladh, umhlachd, agus gradh.

Le focal treun a chumhachd mhor,
 Gu bith, 'o neo-ni, ghairm an saogh'l,
 A Ghrian, sa Ghealach, 's reultan mor,
 Thug reachdan, 's ordugh, dhaibh mar-aon.

Le chumhachd tha iad cummta suas,
 'S iad umhal Dha, o fhuair am bith;
 'S iad feuchainn dealradh mor deth Ghloir,
 'S deth mhais' ro-oirdheirc dhoibhs a chi.

Riomh achasan biodh 'n cruinne-ce,
 Air chrith gu leir mar dhullich craobh;
 A sgealbadh, sgoltadh, clisgeadh, leum;
 Le uamhas reubadh air gach taobh.

Le guthan treun a thairn'ich mhor,
 'S le dealanach, feadh neoil a ruith;

Bithidh fuaim sna speurán; mar gu biodh—
A chruitheachd liubhradainn a bith.

'N tra dlí'aitlineas E, grad dhorchaidh 'n speur,
Is falachidh Ghrein gu tur a gnuis;
Na neoil a filleadh, tional gruaim,
'S e teirinn a nuas, ri barr nan stuc.

Le chumhachd duisgidh 'n doinion mhoir,
Is seididh ghaoith le anradh garbh;
A spion na'n cráobh, a reub na'n sliabh,
A leagadh síos, toirt leis air falbh.

'N sin beucaidh 'n cuan, is crithidh 'm fonn,
Is eiridh thuinn, le atadh garbh;
Le on-fha buiridh, leumaidh suas;
'S iad goil le buaireas, fiadhaich, garg.

Se shuidheas fos air cuairt na'n neimh.
'S da shuilibh 's leir gach ní san T-Saogh'l;
Se Mharcaicheas, air sgiath na gaoith,
'S na neoil sa ghaoith, fo chosaibh sgaoilt.

Se dh'fhosglas tobraichean na doimlin' ?
Is uinneagan na neimh maraon;
Se thaomas uisg', 's clach-mheallan nuas,
Sa thogas suas am bogha braon.

Gach ní sa chruitheachd ullamh tha,
Feitheamh air aithn's a chuir an gníomh;
'A'ghaoth, an tein', an t-uisg', a phlaigh,
An claidheamh, 'm, bas, a ghóirt, a ghrian.

Le uisg' dó bhathadh leis an saogh'l,
Is doinion thein' air Sodom thaom;
A phlaigh a sgrios nuair chunnt e 'n slugh,
Sa Ghóirt thug buaidh gu tric air daoín.

Is thig an latha 's chi sinn e,
 Sa 'm bi na speuran teich' air falbh;
 San leagh na beanntaibh sios mar cheir,
 'S bidh 'n saogh'l gu leir na lasair dhearg.

Nach sonadh, beannaicht, tear'nt, an dream!
 A fhuair na'n eucairt, maitheanas
 Sa fhuair da n' anam dion, is sith,
 Fo sgail an Ti, tha cumhachdach.

Nach maith do'n dream a dh'aidich Criosd,
 Sa leanas E gu fìor ri 'm beo!
 Ni Es' an aideach, is an dion.
 An lathair Dhia, san latha mhor.

Nach truagh an dream a tha gun Dia,
 Gun fhois, gun dion, da n'anam leont' ?
 'S nach gabh iad comhairl, ann an tim,
 Is teich gu Ios, is mairsinn beo.

Se so an t'am, se nis an uair,
 Gu teichdeadh dh'ionnsuidh 'n Uan, o'n bhas;
 'S ge be a thig da ionnsuidh 'n trath's,
 Cha tilg e taireil e gu brath.

CRUAS CRIDHE.

San t-saoghal so tha eucailean,
 Is deuchainnean, gach uair;
 Is ioma' ni g' ar sarachadh,
 Gu h-araidh 'n cridhe cruaidh.
 Cia marbh is sgith; do nithibh Dhe;
 Gu peacadh O! cia luath,
 'Taim g'osnaich fann fo eallach theann;
 Droch cridhe aingidh cruaidh.

M'anam bha' blath ciod uime a tha?

Carson air fas cho fuar?

Nuair chual thu'n eibh thug Ios ga cheus,
Sud Ghleus thu chridhe chruaidh

An tùs nuair chual thu naigheachd bhuan

Tha saoradh sluagh o thruaigh'

Chaidh fhuaim air feadh do bhuidhean stigh

Is leagh thu chridhe chruaidh.

Le creideamh faicinn Iosa strìochd'

Do'n bhas, do phian, s do'u uaigh;

An glaoth! le'n d' thug e suas an deo,

Sud leon thu chridhe chruaidh.

Oh! nach do chum mi ann mo bheachd,

A Ghradh do pheacaich thruagh;

So bheireadh bas air uile naimh

Is blaths sa chridhe chruaidh.

O socraich Dhe mo shuilibh fein,

Air slan'-ghear treun, na 'm buadh;

Deagh bheachd air gloir na h-iobàirt mhor's,

Bheir deoir o'm' chridhe cruaidh,

'Nsin seinnidh m'anam ceol gu beinn,

Arson na riun mo Thriath;

Toirt cliu gu brath, do'n Ti, le gras,

Chuir blaths mo chridhe cruaidh.

Is tir na sith, nuair ruigeas mi,

Sa lubas sìos na Lathair;

Am peac cha bhi rium tuille stri,

Na olcas crìdh gu brath:

Is chi mi 'n t-Uan bha marbh san uaigh;

Sa'dh'eirich suas le buaidh,

Gu sìorruidh saor o pheac 's'o shaoth' r,

'S'o dhaors' a chridhe chruaidh.

Dhia ullaich mi air chionn an tìm;
 San d'thig do charbad nuas;
 Thoir m'anam leat as gach droch-bheart,
 'S'o pheac mo chridhe cruaidh.
 O cluinu' mo ghlàodh oir 's tu mo Rìgh;
 'S mo chuibhroim thu gu buan;
 O thoir air falbh an eallach shearbh
 An cridhe cealgach cruaidh.

SLAN LEIBH.

Ochon a chairdean sa luchd mo ghaoil,
 Tha dól ga'm fhagail san aits' do'n t-saoghal;
 'S tha nis an ordugh, is deis gu seoladh,
 Thar cuantaibh mor, agus moran chaol.

Sar bhruaidh gu brath leibh s'gach ait am bi,
 'S gu d'thoir an T-Ard Rìgh sibh tearuinnt tìr;
 'S gu faigh sibh cairdean, a nochdas gradh dhuibh
 Is moran fahor, gu am 'ur crìch.

Mo bheannachd dhurachdach oirbh gach uair,
 Sa'n Tì is Naomh gu'n robh leibh gu buan;
 Oir se mo dhurachd, mo ghuidhe, 's m' urnuigh,
 Gu 'm bi sibh umhal do dh' Ios nam buadh.

Le creideamh beo deanaibh greim air Criosd,
 Chum bhith na phorsan da'r n' an'm gu sior;
 Is bheir e tearuinnt sibh troimh an fhasaich,
 'S nuair thig am bas ni E sibhs a dhìon'.

Na cuiribh dochas ann ni fo'n ghrein;
 'S na gabhaibh taimh, do bhur u' anam fein;
 Ach gu's am bi sibh; fo dhìon fuil phrìseil;
 Fo dhìon fuil phrìseil, fuil fhìor Mhac Dhe.

Oir dh' easbhuidh coir a bhi agaibh ann—
 San obair chriochnaiceadh air a chrann ;
 Cha 'n eil sibh sabhailt, 's ma thig am bas oirbh'
 Sann bhios sibh bait ann an truaigh' gun cheann.

An dean sibh tair air an T-Slan'-ghear chaomh ?
 A ghabh ar nadur, 's thainig do'n t-saogh'l ;
 Sa dh' fhulinn caineadh, is masladh graineil,
 Sa Thilgeadh taireil, le trailean dhaoin !

So'n Ti a riaraich an ceartas geur,
 Is dh'ol E siorr'-eachd do chorruich Dhe,
 S' dh' fhulinn piantaibh, o'n t-slochd gun iochdair ;
 'S tha nis a riaghladh, gu h-ard air neamh,

A chairdean gradhach ris bithibh reidh,
 'S na deanaibh tair air, ach thugaibh geill,
 Is gheibh sibh gras uaith', is gheibh sibh fhabhar,
 Is geibh sibh pharras, is laithreachd Dhe.

O cuiribh cul ris na h-uile pheac,
 Is iarraibh seoladh o Dhia na'm feart ;
 A chum 'ur treorach, san t'slighe Glormhor,
 Sa'm faigh sibh solas toirt geill da reachd.

Seadh iarraibh comhnadh an spiorad Naomh,
 A chum 'ur treorach gu fuil an Aon ;
 A Ghlanas uaibhse, gach peac is truailleachd,
 'S Bheir dhachaidh suas sibh do'n aros naomh.

Ach feuch nach meall sibh ar n' anam fein,
 'S nach d'thoir sibh call air is cradhan Geur ;
 Le blii cur dochas an cleachdan 's orduighean,
 An ait' bhi posda ri Criosda Dhe.

Slan leibh a chairdean tha n' dealach ann !
 Ach beagan laithean bheir iad gu ceann—

Gach bron is saruch tha ann sa'n fhasaich,
Is gheibh na h' ailleagain' cruin ma'n ceann.

LAOIDH DO'N SPIORAD NAOMH.

O anail bheo an Spiorad Naomh,
Thig, seid gu caomh air m'anam cruagh;
Is soillsich m'inntinn, 's leagh mo chridh,
Le gradh do'n Ti thug mach a b'aidh.

O Spiorad oirdheirc cluinn mo ghlaodh,
Air sgath an Rìgh a chreach an uach;
Na t'fheartaibh cumhachdach, is beo,
O Spiorad Ghlormhor, thig a nuas.

O thig mar sholus,—chum gu 'm feuch—
Dhonnh fein mo neo-ni'achd, is mo thruaigh,
Is seol mi ann san t'slighe, Dhe,
Sa meal mi reite trid an Uan.

O thig mar theine, 's glan mo chridh',
Où h-uile thruailleachd millteach th'ann;
Dean m'anam faitneach tre an Ti,
Thug Fein na iobhairt air a chrann.

O thig mar dhruichd, le beannachd ur,
Nì taiseach, urach, agus blaths,
Mar Hermon fàsaidh m' anam ur,
'S gu siorruidh cliuthaichidh' do ghras.

O thig mar ghaoith, is cuir an fanc,
Air la na Cunguis fos mar rinn:
Mar sin air anaman dean sa'n an's,
'S gach baile, gleann, is duthaich cheim.

O thig mar shaighead, bior an cridh—
 Tha goil le mi-run, olc, is fuath;
 Is thoir gu geill do Rìgh na sìth,
 An dream tha clì, am measg gach sluagh.

O thig mar lasair, is ath-nuadhaich—
 An duin' a fhuair bhi fada beo,
 Sa bhuaicheadh ann sna cleachdaibh truagh,
 O! teasruig ma'n d'thoir suas an deò.

O thig mar còmhachd, teasruig, dìon,
 An dream th' ann an rian an t-saogh'!
 Air neo sanu ni iad dol gn dian,
 Sna slighean fiara, peacach, claon.

O thig a Spioraid ghlormhoir ard,
 Is dean dhuit ait an cridhe dhaoin',
 Tha fathast uaibhreach, borb a fas,
 'S tha cuir a bhais sa ghat' gu faoin.

A Spiorad Naomh, O thig gun dail,
 Do shaoghal sàruicht' cailt' gabh truas,
 A chum an toirt a liontaibh bhais,
 A dh'ionnsuidh 'n T-Slanuighear thig nuas.

O Soillsich, beothaich, neartaich, dìon,
 An dream ri Criosda leig an taic,
 A chum gu gluais iad ma' ri Dia,
 S' t-solus Fhior, a reir a reachd.

AN CRIDHE BRUIT.

A CNEUD CHUID.

Tha mise bronach is tùrsach tinn,
 Airson cho gòrach sa chaith mi 'n tim,

A chaidh a dheonach le Rìgh na glòir dhomh
Gu ruig an la anns an d' fhuair mi sìth.

Nis tha mi n' dochas gu faigh mi tìr,
Tre chreideamh beo ann an Rìgh na sìth ;
S' gu d' fhuair mi trocair air sgath mar dhoirt E—
Fhuil phriseil, ghlormhor, air Calbhari.

Ach 's aobhar bròn dhomh is rugha' gruaidh,
An lathair Iehobhah sa 'n lathair a shluaigh—
Gach comhairl' dhuilt mi 's gach la a mhuch mi,
An Spiorad Naomh ma san d' thug é buaidh.

A roghnach doruinn riomh shónas buan,
Is bhrosnaich Satan mi iomadh uair—
Gu briseadh Sàbaid, gu mionnan, caineadh,
Is peacaidh graineal, tha grannd' ri 'n luaidh.

Mo chridho aingidh an aimhleas dealbh,
'S e lan do naimhdeas, do dh' fhuath, 's do cheilg,
A goil le buairibh, le morchuis, uabhar,
Och! 's mi an truaghan tha toiltinn feirg.

Cia mìnic eigh a chuir e mò chluais?
Cia tric a gheill mi dha O! mo thruaigh?
'S e ga mò threorach 's mo shuilean comhdhicht',
Gu furnais Thòphet tha domhain truagh.

Cia tric a mhuch mi a' choguis fhior?
Cia tric a chiurr mi, sa lot mi Criosd?
Cia tric a dh' eigh mi, 'sna neamhan g' eisdeachd
Le m' ghnìomhra, ceus E, mor easbhuidh ciall.

Cia tric a champach mi san tigh òsd?
Cia tric a dhanns mi an tigh a cheoil?
'S mo choguis g' innseadh airson gach ni dhuibh,
Gu 'n d' thugadh Dia mi gu peanas mòr.

Cia tric a leugh mi am Biobul fein?
 Is s' iomadh breug rinn mi 'n lathair Dhe—
 A gealltainn imeachd a reir na Firinn,
 'S gu deanainn sith ris, 's gu 'm biodh sinn reidh.

Ach 's minic dlùbir mi ann sa cheums';
 'S do n' pheac bu mhiltich sann bheirinn geill;
 'S mi radh le m' ghluasad, thu imeachd uamsa,
 'S nach biodh tu t' uachtlàran ormsa fein.

O! doimhne trocair, is maithreas De,
 A chum mi beo an deigh sud gu leiridh;
 Sa thug na throcair, dhomh sealladh glormhor,
 Do 'n Ti a dh' ordaicheadh leis mar feit.

O Manam gradhaich, is beannaich Crìosd,
 Is earb gu brath ris, cha d' fhailinn riann;
 Thoir urram ard Dha, thoir caidreamh blàth-dha,
 Oir ann na fhabhair tha beatha shior.

AN DARA CUID.

Ach O! is bronach an ni ri luaidh,
 Gu 'm bheil ro-mhoran am measg an an t'staigh;
 Tha fathast gòrach, nach fhac an dorainn,
 'S nach do ghabh eolas air Ios' nam buadh.

Is thusa leughadair rannsuidh fein,
 Is thus tha 'g eisdeachd, thoir aine ghèur;
 Am bheil thu 'g imeachd sna cleachdaidh milteach
 A rinn mi inns' anns an robh mi fein?

Ma tha, tha mi Biobul a cuir mi geill;
 Gu m' bheil thu dìreach fo chòmraich Dhe.

'S gu' m beil e 'm fearg riut, feadh' ni thu dearmad,
Air Ios' a dhearbhadh le amhgair geur.

Is tha e 'g innseadh am briathraibh geur,
Nach teid gu siorruidh a h-aon do neamh—
Nach bi air iompach, 's nach ceus an seann duin,
'S nach gluais gu simplidh fo eagal De.

A nis an eiginn do d' choguis inns' ?
Nach eil thu fein air do bhreith a ris;
Ma 's eiginn, smuainich, ciod e an truaighe—
Da 'm beil thu buailteach feadh 's tha thu cli ?

An saoil thu chreutair nach bochd an ni ?
Ma 's ann theid t' fhaotainn sa bhuidheann chli ;
Saoil nach eil pian anns an lasair, Dhian ud,
Fo thuitibh siorruidh do chorruidh Dhe ?

Saoil nach eil doruinn a n' ifrinn fein ?
Saoil nach eil bron ann is sileadh dheur ?
Saoil nach eil fuaim agus gearan cruaidh ann ?
Ochon a shluagh tre an Uan bith'bh reidh.

Saoil nach bi solas, is sonas buan ?
Sann aig an aireamh thug gradh da 'n Uan ;
Nuair gheibh iad coir anns an aros Ghlormhor,
Sa 'm beil Iehobhah na chomhnuidh shuas.

Nuair bhios iad snamh ann an cuan a ghaoil,
Sa seinn do t-Slanuighear rinn iad saor ;
Is Es' ga 'n treorach gu tobair bheo-uisg—
'S iad 'g amharc comhladh air gloir a ghnuis.

Nuair bhios iad comhnuicht', is crun ma 'n ceann ;
Air sraidean or-glan, is pailm na 'n lainh ;
O 's sona an sluagh iad, tha fois bith-bhuian ac,
'S choidh cha 'n fhuaraich an gradh sa 'n daubh.

'N dean gradh do Dhia na do t-aiám fein?
 'N dean deidh air siochainnt, is sonas neamh?
 'N dean eagal piantaibh, na curam siorr' theachd—
 Do dhusg gu iarruidh, ma 'n d' thig an t-eug?

Ach ged nach eisd thu an la na slainnt',
 Ged robh thu treun, ann gnìomh, sa 'n cainnt,
 Nuair chi do shuilean, am Breitheamh, tuirinn,
 Bithidh tus fo churam, air chrith, 's thu fann.

O tuig gur e nis do bhuanachd fein,
 Thu dh' fhaotainn eolas air Criosda Dhe;
 Nis seall gun dail ris, oir ann tha slainnt',
 'S cha dean e tair ort, ge salach breun.

MISNEACH DO'N FHEAR-THURUS.

A luchd turuis tha 'g imeachd;
 Dh'ionnsuidh tireachd Chanaan;
 Biodh na mhisneach 's gach tim dhuibh
 Gur e Iosa an Slan'-ghear;
 Gur e fasgadh o'n t' sid E,
 Bunait dileas nach failinn;
 Didean dainghear nach gluais e,
 Caisteal uasal ro ard e.

Iochdmhor, gradhach, is cairdeil,
 Truacant', baigheil, ro chaomh e;
 Uasal, iriosal, grasmhor,
 Macant', fabharach, caon e;
 Cuireach, cumhachdach, grasail,
 Iomlan arduichte, naomh e,
 'N comhnaidh ullamh gu tearnadh,
 Chòidh cha 'n fhailinn a ghairdean.

Coimhneil, teo-chridheach, truasail,
 Nuair bha chuairt ann san t-saoghal,
 'S nis ge'ard air dol suas e
 Bheag cha d' fhuaraich a ghaol duibh ;
 H-uile deuchainn, is sarach,
 H-uile cradh, agus leonadh,
 'S urrainn tachairt ri chairdean,
 Ni a Ghhrasan an comhnadh.

Ged is truallidh ar nadur,
 Salach, graineil, is breoit i ;
 'N so tha tobar ro-àluinn—
 Ghlanas, shlanuicheas, comhladh ;
 Ghlan i aireamh do-aireamh,
 Do na traillean a b' fheolmhor ;
 'S thig da h-ionnsuidh mar tha thu
 'S gheibh thu slànach gu leor innt.

Tha moran doille nar n' inntinn,
 Es' gu cinnteach ni n' soillseach ;
 Moran cruas, air ar cridhe,
 'S Es' an Leigh' ni iad aoibhneach ;
 Moran laigs, agus teagamh,
 'N so gun teagamh tha comhnadh ;
 Moran buairean is eagal,
 'N so tha teagasg, is seoladh.

Le moran curaman timèil
 'S tric 'ur cridh air an sarach ;
 Ach tha fois 'o gach ni dhuibh—
 Anns an Ti so a bhasaich,
 Moran trioblaidean inntinn,
 So gu cinnteach am Faidh—
 Ni ar teagasg, s'ar seoladh,
 Ni ar comhnadh, 's nach fag sibh.

Tha mi-chreideamh, 's an-earbsa,
 Tric ro-shearbh ga 'ur leonadh;
 'N so tha creideamh ga tairgse
 Sann gun airgiod 's gun or dhuibh;
 Uairean eaglach gu m' failinn
 Aig a bhas sibh 'ur dochas;
 'N so tha cumhachd an Ard Righ
 Chum 'ur tearnadh 's ur glorach.

Ge falamh, feumanach, thusa
 'N so tha trusgan na bainnsei;
 Ni do lomnochd a chomhdach;
 'S ni thu solasach, aoibhneach;
 'S ged is innleachdach Satan,
 Chum do sharach, 's do leonadh;
 'N so tha gaisgeach, se 'n T-Ard Righ;
 'S thug do Shatan ceann breithe.

'N so tha trocair, is firinn,
 Ceartas, sìochainnt, air comhlach;
 'N so tha tobair do 'n fhior uisg;
 Ni 'n t-anam iotmhor a shasach;
 'N so tha bainnis a phrionnsa,
 'S iad na h-aoidhean a chairdean,
 Fion, is bainne ro-fhial ac—
 Sa 'nLaogh biadht' chum au àrach.

Sann tha dion, agus dòchas,
 Solus, sòlas, is tear'nteachd;
 Gràdh, is creideamh, is eolas,
 Sonas, seoladh, is slànach;
 Sith, is fois, agus fabhar,
 Iochd, is blaths, agus comhnuadh,
 Fosgadh, fas, agus slainnte—
 Anns an T-Slanuighear a comhlach.

Buanaich creidsinn na firinn,
 'S beachdaich dìreach air Iosa;
 Taicich t-anam gu 'dìlinn—
 Ri fhìreantachd shìorruidhsa;
 Feuch nach cradh thu le d' ghiulan,
 Is nach much thu le d' bhriathran—
 'N Spiorad Naomh, ann na sheolan,
 Ann na threorach, 's na iartuis.
 Armachd ghlormhor an t-soluis,
 Cuir gu cothromach suas i;
 'S bithidh i feumail gach la dhuit,
 Ach gu h-arraidh 'n am buairidh;
 Thoir umhlachd do dh' aitheantan,
 An t-slanuighear a bhuadhaich,
 Thoir do chridhe 's do ghradh Dha,
 'S Gheibh thu pharras gu buan uaith.
 'S nuair gheibh seilbh ann am pharras,
 'S crun ro aluinn bhios soilsich;
 Chi thu aghaidh do Shlan-ghear,
 'S t-anam snamh ann an aoibhneas;
 Cha bhi trìoblaid, na sarach,
 Cha bhi bàs ann na oidhche;
 Gu sìorruidh tuilidh toir glòir
 Do 'n Tì thug coir dhuit na oighreachd.

GAIRM DO SHION.

Tha Ainglean naomh us aird 'am mìorachd,
 Tabhairt glòir is cliu do'n Uan;
 'S nach-d' thoir iadsan rinn e shaoradh,
 Dhasan gaol is moladh buan;
 'Shìon eirich, umad t'èididh,
 Crath thu fein 'o dhìus 's 'o luath.

Cluinn an toirm tha measg na 'n oighean
Tha aig suipeir pòsaidh 'n Uan;
Tha 'n taobh thall do'n h-uile doruinn—
Seinn an comhnaidh 'n oran nuadh.

'Shion eirich, umad t-eididh,
Crath thu fein 'o dhus 's'q luath.

Faic an gairdeachas ro-araidh—
Tha a ghuàth aig Ainglean Dè;
Le 'bhi faicinn Chrìosd air àrdach
Agus peacaich dhasan geill,

'Shion eirich, umad t-eididh,
Ruith an reis, is gleidh an fheill.

An urrainn pobull Dhia bhi sàmhach?
Cliu 'a Mhorachd gun bhi luaidh;
Nuair tha ghairdean mòr ga shiùeadh,
'Spiorad 'g iompachadh an t-sluaigh.

'Shion eirich, umad t-eididh,
Crath thu fein o' dhus 's'o luath.

'S fada bhia do gheatan brònach,
'S beag a dhomhlaich iad do 'n t-sluaigh;
'S beag a dh' aidich ainm ro-oirdheirc;
'S lugh' a ghloraidh E, gu 'n uaigh.

'Shion eirich, umad t-eididh,
Crath thu fein 'o dhus 's'o luath.

Faic le sòlas mar tha 'n fhirinn—
Nis, a dìreadh 's tighinn os 'naird;
Pairteach sonas, beath', is sìochainnt—
'Measg na 'n iochdaran 's na 'n ard.

'Shion eirich, umad t-eididh,
Nochd thu fein air taobh a ghrais.

Faic an dream a bha gun chùram—
Air an dusg' le anail bheo;

Air an aonadh ri 'm Fear-Saoraidh
 'S iad na 'n caorich nis na chrò,
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 Nochd thu fein a t-armailt bheo.

Faic an dream a bha mi-chreideach,
 Cruaidh mar chreagan, allaidh, dān ;
 Air an lotadh, caoldh, a 'g osnaich,
 Chreid an Soisgeul 's fhuair iad slainnt,
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 Feuch nach geill thu fein do shannt.

Faic an dream a bha gun eolas—
 Air an dòruinn na air Dia ;
 Air an soillseach, air an treorach,
 Nis a comhnaidh 'm baile dion.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S feuch gu 'n chrùn thu fein do Rìgh.

Faic an dream bha dall is gorach,
 Diomhain, feolmhor bosdail, cli ;
 Air an gluasad, air an seoladh,
 Air an pòs' ri Rìgh na 'n Rìgh,
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S feuch gu 'n chrùn thu fein do Rìgh.

Faic an dream bha uaibhreach, speiseil,
 Naimhdeil, feineil, borb, is ard,
 Air an isleach, strìochda, geilleadh—
 Dhas' a cheusadh ann nan ait.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 Seachain eucòir 's na bi ard.

Faic an chealgair air a rusgadh,
 'S anam bruchda mach le bron ;

Na lannan tuiteam bharr a shuilean,
 E ag urnuigh, 's Dia na chóir,
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S thóir gach geill do Chríod is gloir.

Faic an mionntair inór sam mísgear,
 Choinnich tric an tigh an oil;
 Air an glac' an lion an t-Soisgeul,
 'S air an coisinn mar bha Pol.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S tabhair geill do Chríod ri d' bheo.

Chi thu cuid a shleamhnaich chodail,
 'N deigh dhoibh aideach ioma bliadhn'
 Air an aisig dh'ionnsuidh slainnte,
 Deaneamh gairdeachas a Dia.
 'Shion eirich, cùimhnich Demas,
 Seachainn fein na ceuman fiar.

Faic an dream a bhà ga 'n sarach,
 Lan do chrabhadh fuar, is sgleò;
 Air an rusgadh dheth na sgailean,
 'S iad le gras air tighinn beo.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 Lean E fein; 's cha bhi sa cheò.

Faic an dream tha og an laithean,
 'N ait bhi sasachadh gach miann;
 Iad a gailleadh tra do 'n T-Slan' ghear,
 Air an Tearnadh; 's iad fo dhion.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S fuirich fein sa bhaile dhion.

'S chi thu cuid a bhà ga 'n sgriosadh
 Dha, na trì, a dh' fhichead bliadhn,

Air an iompach, 's air an tionndadh ;
 Gu bhi gradhach, 's leantuinn Chrìosd.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S feuch gu 'n geill thu fein do dh' Ios.

Se pairt ro-bheag do dh' obair mhor—
 An Spiorad Naomha bha mi luaidh ;
 Ann bhi dusgadh, soillseach, treorach,
 Anaman gorach 'o gach truaigh,
 'Shion eirich umad t-eididh
 'S gluais gach ceum na sheolan buan.

Shion eirich, seinnsa cliu dha,
 Is bi 'g urnuigh ris gach lo :
 Gu 'n d' thig fheartan nuas gu druidhteach—
 Thaiseach, dh' urach', 's thabhairt beo,
 'Shion eigh ris, sgāth na h-eiric,
 Greid gu 'n eisd E, 's gheibh thu t'reoir.

Na bi cadalach a t-inntinn,
 Na bi sgith dheth thigh'nn na lathair ;
 Feith aig ursannan a sheomar,
 'S beanneachd shouruicht' gheibh gach la,
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 Soillsich, feuch dhuinn gloir a ghrais.

Nach d'-thoir thu gloir is cliu do Dhia ?
 Thug seachad Ios a chum a bhais ?
 Cheannaich t-anam, theasraig, dhion thu,
 Ceartas riarach ann a t-ait,
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S leau E fein gu la do bhais.

Cluinn e 'g osnaich, faic a lotan,
 'S e an crochadh air a chrann ;

Dia ga threigsinn, Es' ag eidheach !
 Creagan reubadh, air gach laimh,
 'Shion eirich, coimhead geur ris,
 'S ni e feum dhuit anns gach am.

Beannaich, cliuthaich, lean gu dlu ris,
 Dha thoir umhlachd fhallain, fhior ;
 Cudthrom t-anam leig air iobairt,
 'S ni le fhireantachd do dhion.
 'Shion eirich, umad t-eididh,
 'S na bi feineil na gun chiall.

Gach anam beo aig bheil lochran ;
 Dol an comhail bas, is uaigh ;
 Ac tha feum an cor a rannsach,
 Bunait meallt ! tha calldach truagh.
 'Shion rannsuich, oir aig amsan,
 Ni do rannsach Dia nan sluagh.

DEAGH DHURACHD.

A chairdean tha gradhach an Ard Rìgh gach uair,
 'S tha 'g imeachd na reachdan, mar dh' aithn e da
 shluagh,
 Sith, gras, agus trocair, gu mòr dhuibh gu leir,
 Is laith' reachd an Ard Rìgh sgach ait leibh sgach ceum
 Se m' urnuigh mar b' abhuist, gach sabaid, is luan,
 Gu 'm fas sibh an eolas air Morachd an Uain ;
 Air iomlanachd iobairt, air fhìreantachd bhuan,
 Air feartan fhuil phriseil bheir sith dhuibh gach uair.

S'esan Dia 'o shiorr'eachd, gu siorruitheachd fein,
 Neo-chriochnaichte glormhor, do-cheannsaichte treun
 Do-rannsaicht' am Morachd, an eolas, san gradh,
 An gliocas, an naomhachd, sa'n caoinhalachd aigh.

'S esan a ghabh truas dhinn nuair 's fuath bh' againn
 da,

'S esan a thug gradh dhuinn, 's gu teann sinn an sas;
 'S es' a ghabh ar nadur, sa thanig do'n t-saogh'l,
 Sa dh'fhuilinn iom'caineadh, is sarach 'o dhaoin?

'S esan chaidh a laithean, a ghnath deaneamh feum;
 A slanach gach euslaint, is eucail bu bhreun;

'S esan dh'fhuilig bron, agus doruinnan geur;
 Chaidh bhuaireadh sa 'n fhasaich, ach failinn cha
 d'rinn,

S' es'n an Iobairt reitich chaidh cheus' air-a chrann,
 Chaidh lotadh, sa reubadh, sa theuma', 's e fann;

S' es'n a ghiulan euceirt, is eucail a chlann,
 S' es'n a phaidh an eiric, 's thug reite dhoibh ann.

S' esan Rìgh uan dul a bha umhail gu bas,
 S' esan luidh san uir, ach dhuisg air 'n treas la;
 S' esan fos a dh' eirich, le treun chaithream buaidh,
 'S bhruthadh leis an namhaid, 's gu brath chreach e
 'n'uaigh.

S' es' an Ti ro-usal chaidh suas air na neil,
 'S tha choidh' nis air ardach aig laimh dheis na glòir,
 Feitheamh gus an t-am sa 'm bi naimhdean gu leir;
 Na 'n stol cho's fo shailtean sam bi chairdean air
 neart.

S' esan tha na shith, is na Fhirinn da shluagh,
 S' es' am baile dideann, sa 'm fireantachd bhuan;

An slainnt' is an dochas, an solas, sa 'n duais,
An storas, sa 'n oran, sa 'n porsan, bith-bhuan.

S' esan tha na Fhaidhe ro-grasmhor dha shluagh,
Le Spiorad ni e 'n seoladh, sa 'n treorach gach uair,
S' esan am Fearsaoraidh thug gaol dhoibh tha buan ;
'S nach fag iad san fhasaich, ach dh' pharras bheir
suas.

S' esan fos an reite, an eiric sa 'n dion,
An Slanuighear treun E, an sgeidh e sa 'n grian ;
Am beatha 's an ceol e, an gloir e, an Dia,
'S nach math bhi dheth 'n aireamh, da 'n Slanuighear
Criosd.

Sibhs' a ghabh air eolas sna doighibh so fein,
Leanaibh e gu deonach, 's gu comhnard 's gach ceum,
Beachdaichibh a ghnath air a ghradh san dhuibh
fein,

Is neart gheibh ar 'n iuntinn gu cinnteach da reir.

Is feuchaibh gu 'n gluais sibh gu stuaim a measg
chaich,

'S ga nochd sibh gach uair, gur e 'n t-Uan fear ar
graidh ;

Fanaibh dluth ri fhirinn, 'nur 'n iuntinn 's 'nur
gnath,

Is bithidh agaibh solas, Nuair s' bron bhios aig cach.

Cuiribh umaibh an armachd, tha dearbhta na thra,
Seasaibh daingeann dileas, sa 'n fhirinn gach la ;

A ceusadh na feola, 's tigh'nn beo ann an gradh,
Sa tasgaidh ar storas sa Ghloir 's nach 'eil cradh.

Co-dhunaidh mi 'n dan so le aon ni a radh,
Be m' iarrtuis a ghnath e, gu h-araidh an trath 's,

Gu 'n gleachd sibh le durachd an 'urnuigh ri Dia,
Airson 'ur carraid dileas, is simplidh an Ios.

CRIOSDUIGH.

'S tric m'inntinn fo thrioblaid', fo mhi ghean is cradh,
Le bhi faicinn luchd-aidich, a codal mar chach ;
Iad g' aideach na firinn, 's gun ni ac ach sgail—
Do chumachan diomhan, 's do Dhiadh'achd gun chail.

Cha dean aideach na firinn dhìot firean gu brath,
'S cha dean obair creutair, dhuit feum aig a bhas ;
Ach g' innseadh tha 'm Biobul, an nì ni dhuit sta,
'S co 's Crìosduidh da-riri 's gach tim is gach ait ?

Se bhi 'd Chrìosduidh, gur eol dhuit Iehobhah e fein,
A bhuaidhean ro-glormhor uile cordadh gu reidh,
Sith, firinn, is trocair 's Naomhachd pogadh a cheil,
'S gradh gun samh'l a soillseach, na 's boillsgich na
ghrein.

Se bhi 'd Chrìosduidh gur leir dhuit Ios' cheusadh na
am,

'S ga ghradhach, on riarach ceartas Dhia air a chrann ;
'S o'n phaidh e na fiachan, 's on 's Dia E, gach am ;
'S 'on chosainn tre phiantaibh, beath' shiorruidh da
'chlann.

Se bhi 'd Chrìosduigh bhi t'aon ris, an aonachd sa m
brìgh,

'S gur Esan do Slanuirhear, t'Shaghart, t-Fhaighe
's do Rìgh ;

Do shlainnte, 's do dochas, t'fhois, t'oran, 's do shith,
'S gur annsan tha comhlach', uile sholas do chridhe.

Se bhi 'd Chriosduigh bhi 'g imeachd gach tim ann
an gradh;

Do'n dream sin chaidh ghluasad, 's ath-nuadhach le
gras;

Bochd, beartach, 'ga 'm bi iad, lag, iosal, na ard;
Ma tha thu ad Chriosduigh, bheir cinnteach dhoibh
gradh.

Se bhi 'd Chriosduigh, gu 'n creid thu an teasgag
aig Criosd,

Gu 'n eisd thu ri Shoisgeul, 's ri fhocal tha fìor,
'S gu 'n d' thoir thu dha umhlachd le durachd is rian,
'S gu 'n lean thu gu dluth ris le curam is ciall.

Se bhi 'd Chriosduigh, gu 'n gluais thu gach uair ma
ri Dia,

San Fhirinn gu 'n imich, gu dìreach 's gu dian;
'S gu 'n fuathaich thu 'm peacadh, 's gu 'n seachainn
thu bhiadh,

'S gu 'n treig thu na cleachdan, tha peacach ge briagh.

Se bhi 'd Chriosduigh, gu 'n tog thu gu h-obunn an
naird,

'N crann-ceusaidh, 's gu 'n giulan, masladh, dium,
agus tair;

'S gu 'n lean thu 'm Fearsaoraidh, an naomhachd sa
'n gradh,

'S na fhireantachd shiorriudh, faigh 'nn dìon 'o gach
cradh.

'N d' thus Criosduigh do 'n seors' sin bha m'oran a
luaidh?

Chaidh shoillséach, sa sheoladh, sa threorach, 'o thru-
aigh?

Rinn cordadh, is posadh, le solas ri Crìosd ;
 'S tha 'g imeachd gu comhnard, na orduighean tha
 a fìor.

Tha feum air a rannsach, gach am le cloinn daoin',
 Is sìorr-eachd gun cheann, a tarruinn teanu air gach
 aon ;

Cnan uamhasach doruinn, se 's porsan do 'u daoi ;
 Sa'n rioghachd na gloire, gheibh coir ann gach saoi.

Nach uamhaidh cho gorach, s' tha moran 's gach ait,
 Nach creid iad Iehobhah, ge sònruicht' a ghradh ;
 'S iad togail an dochas, air sgleoan gun sta,
 'S dol seachad air Iosa, creag shiorruidh nan al.

'S ma tha 'mi da riri, am Chrìosduigh le gras ;
 Lean each nithe dìomhan, cha mhiannaich mi 'mpairt,
 Air naimh tha mò dhochas ri solas is fearr,
 Rìgh Ioseph mò phorsan, 's mi chomhnaidh na lath' e.

COMH-FHURTACHD.

A shlugh a dhuisgeadh le cumhachd Dhe,
 Sa ghruinne dh'urnuigh, is ris an d'eisd ;
 'S tre chreideamh shlainnteil, sa 'n Ti a bhasaich,
 Tha 'n duil ri pharras nuair, thig an t-eug.

Ged robh sibh saruicht' le ioma' leon,
 Mar iads tha 'm pharras, nuair bha sa 'n fheoil ;
 Le buairean Shatan, tha cronail ladair,
 'S tha ciurrail, craiteach, do 'n chridhe leoint.

Ged robh an saoghal a teicheadh uàibh,
 'S 'ur cairdean gaolach, a dol sa 'n uaigh,

'S sibh air ur fagail leibh fein san fhasaich,
Gun chuid, gun fhardaich, ach falamh fuar.

Tha 'n t-olc a stri ruibh air ioma' doigh,
Air thì bhur cridh' thoirt 'o Rìgh na gloir;
Sa 'n fheoil a 'g iarruidh, bhi air a riarrach,
Sa h-anamiannan tha fathast beo.

Sa 'n lan do thruailleachd tha fo' ar cleochd,
Sa 'n inntinn uaibhreach, an cridhe reot;
Tha salach cealgach, is uairean feargach,
Tha so gu dearbh dhuinn na aobhar bron,

Tha e da riri na chogadh mor,
Bhi 'n comhnaidh stri sann ri fuil, is feoil;
Ach sann do 'n ti sin bheir buaidh, tha 'm Biobull—
A gealltainn firinneach, crun na gloir.

Ged tha sibh saraicht' mar so san t-saogh'l,
Tha 'n caraid ladair, da 'n d' thug sibh gaol;
'S tha chridhe blath, agus iochdinnhor, cairdeil,
Is tha e pairteachadh gras gu saor.

Ged tha sibh feumanach, lag, is truagh,
Se Ios a cheusadh, sa luidh san uaigh;
Ach se a dh' eirich, 's tha cumhachd Dhe aigis
Sa mhead sa 's treud dha, bheir iadsan buaidh.

Se so an Ti chosainn sìth da shluagh,
Le fhuil ro-phriseil a thoirt na 'n luach;
'S le iads' bhi dileas dha 'n cois na firinn,
Bheir Esan tir iad an sonas buan.

O'n s' Easan 's dideann, sa 's tearmunn ann,
O bithibh dileas dha anns gach am;
Is leamaibh dluth ris, is bith' dh' ar suil ris;
'S m' esan iul dhuibh na air bhios sibh fann,

Is gliocas iarraibh 'o Dhia 's gach am,
 Oir 's toil leis riarach a thoirt da chlann;
 So comhairl' fheumail an Abstoil Sheumais,
 'S nach gabh sinn fein i dol tre na ghleann.

Banñaichibh curamach focal De,
 Is bithibh 'g urnuigh le durachd gheur,
 Airson gach ni gheibh sibh sgriobht san fhirium,
 A fhuair na fireana chum am feum.

Is leanuibh ceuman an dream thug buaidh,
 Is armachd Dhe curibh oirbh gach uair,
 'S nuair theid bhur feuchainn, le ioma' deuchainn,
 Ni 'm bas gach eucail a ghlanadh uaibh.

Ach feuch nach geill sibh, 's nach d' thoir sibh speis,
 Do 'n phuinséan gheur sin rinn Ios' a cheus',
 Ach thughaibh fuath dha, 's na leigibh buaidh leis,
 Is teichibh uaithe le crith is oillt.

Nis tha mi 'n dochas a chairdean gaoil,
 Gu 'n iar sibh seoladh an Spiorad Naomh;
 Gu 'n lean sibh 'n Slan-ghear, 's gu 'n d' thoir sibh
 gradh dha,
 Dh' aindeoin gach sarach thig oirbh sa 'n t-saogh'l.

'S tha 'n la a dluthach' sa teachd gu luath,
 Sa'm faigh sinn saorsa o'n chridhe chruaidh;
 Sa'm faic sinn gloir, agus mais' Iehobhah,
 Sa 'm bi sinn comhladh a seinu do 'n Uan.

BAS CRIOSUIDH OG.

Mo chridh' is 'm fheoil tha failinn,
 'S mi 'n laimh an teachdair fhuar;

Mo neart 's mo threoir ga 'm fhagail,
 'S mi teannadh sìos do 'n uaigh;
 Mo chaomh luchd-gaoil, 's mo chairdean,
 Ga 'm fhagail aig a bhruach,
 Ach 's iochdmhor caomh mo Shlan-ghear,
 Le gras thug dhomh a bhuaidh.

Tha m' fhuil 'o m' chuislibh fuarach,
 Mar fhuachd an latha reot';
 A taineach, lagach, gluasad,
 Ma 'n cuairt sa chopan oir.
 Cha 'n fhada gus nach gluais i.
 Sa 'n d' thoir mi suas an deo;
 Ach 's iochdmhor caomh mo Shlan-ghear,
 'S tha' gras dhomh ur gach lo.

Mo chlaisdeachd tha ga 'm fhagail,
 Is m' anail gearr gu leor;
 Mo luth a teicheadh dluth uam,
 'S mo shuilean tional sgoll,
 Gach buaidh am chorp tha failinn
 Sa' m bas a teachd an choir;
 Ach 's iochdmhor caomh mo Shlan-ghear,
 Tha teanadh m' anam beo.

Cha duilich leam bhi failinn,
 Sa fagail gleann na 'n deoir;
 'S cha 'n eagal leam am bas nis,
 Oir tha mo Shlan-ghear, beo,
 Cha n' fhaodair leis mo chiurradh,
 On chiurr e easan 'm ait',
 'S nach iochdmhor caomh and Ti so—?
 Rinn teachdair' sith do 'n bhas.

Thoill mi airson m' eas-umhlachd—
 Bhi duint' am peanas mor;

Mo chainnt mo ghuiomh 's mo ghjulan,
 Bha toilltim dium is bron ;
 Ach ghiulan Criosd gu chul e,
 Sa' chupan rinn e ol ;
 'S nach iochdmhor caomh mo Shlan-ghear ?
 A shlanaich m' anam leoint'.

S'o n' rinn e m' anam shlapach,
 Sann' Dhasan bheir mi ghloir ;
 Cha b'airidh mi air fhabhar,
 Se ghras a thug mi beo ;
 Is chum e suas air laimh mi,
 Neo dh' fhàilnichinn gach lo ;
 'S Nach iochdmhor caomh 'm Fearsaoraidh ?
 Thug gaol dhomh 's mi gun treoir.

Nis slan le truaileachd nadur,
 A sharaich mi sa leon ;
 Le smuaintean olc is graineil,
 Le trioblaid, cradh, is bròn ;
 Slan leinntinn thalamhaidh,
 'S le chridhe cealgach reot' ;
 Oir Ios mo' chaomh Fhearsaoraidh ;
 Thug saorsa dhomh is treoir.

Slan le uabhar 's faramad,
 Le cealgaireachd, is stri ;
 Le feinealachd, is mor-chuis,
 'S tric bronach rinn mo chri' ;
 Nis slan le tinn, is euslaint',
 Is eucaillean na tìr ;
 Oir Ios mo' chaomh Fhearsaoraidh ;
 Thug saorsa dhomh, is sìth.

Nis slan le gleann na 'n deoin so,
 'S gach solas faoin' a th' ann,

Is slán le biadh, is aodach,
 Cha 'n iarr mi aon diubh thall.
 Is slán le corp a bhais so,
 Gach la a bha ga 'm-chrádh,
 Is glóir gu brath do 'n t-Slán-gheair,
 Nach d' fhailinn dhomh a gradh.

Nis slán le cairdean gaólach,
 Tha tamh an saogh 'l na 'n deoir;
 Le peathraicheán, is braithrean,
 Is parantan, tha beo;
 Bu chaoineil, iöchdmhor,
 Bu gradhach bha sibh dhomhs,
 Ach 's fearr, dhomh nis mo Shlán-gheair,
 'S gur e amhain m' fhear post.

Ged tha mi ga bhur fagail,
 Na bithibh cráiteach; leoint.
 Na deanaibh gul, na caoinadh,
 Na gearan, caoidh, na bron;
 Oir 's sonadh la mo bhais dhómli,
 Na la a bha sa 'n t-saogh 'l;
 Mi tarrainn dh'ionnsuidh, pharras,
 Gu uchd mo Shlán-gheair gaollach.

Is cha bhi tinn na éucail,
 Na bron na euslaint' ann;
 Is cha bhi peac', na buaireadh,
 Na truailleachd ni mi fann;
 Cha bhi ann pian na doruinn,
 Na cradh, na goirt, na plaigh;
 Ach lath'reachd Dhia gusiorruidh,
 Is cuan neo-chríoch'naicht' graidh.

Tha sraidean soillear oir ann—
 Is neomhuidean ro-bhriagh;

Tha tobar dh' uisge beo ann
 'S cha deubhaich i re ial ;
 'S tha craobh na beath 'a giulan,
 Gach uine toradh fìor ;
 'S nach iochdmhor caomh mo Shlan-ghear ?
 Bheir pharras dhomh gu sior.

Tha Enoch, Noah, 's Abrah'm,
 'S na Faidhean ann gu leir,
 'S na h-uile neach a bhasaich .
 An taic ri slainnte Dhe ;
 Toirt cliu do 'n Ti a bhasaich
 A dheanamh suas na reit',
 Se so 'm Fearsaoraidh treun ud
 Thug fhuil am eiric fein.

Is Esan fos is oirdheirc,
 Sa 's glormhor ann an neimh,
 Neo-chriochnaicht' ard am morachd,
 Sa 'n gloir thar Ainglean Dhe,
 Se teampull aluinn pharras,
 Se solus fhlaithneas E,
 Se bith, is beath', is solas,
 Gach creutair beo th'air neamh.

Sann nis a bheir mi gloir dha,
 Gun pheac', gun bhron, gun sgios,
 'S ann nis a bheir mi gaol dha,
 'S cha traigh e dha gu sior !
 'S ann da a bheir mi umhlachd
 Se chrunas mi gu briagh,
 Nach iochdmhor caomh mo Shlan-ghear ?
 Bheir pharras dhomh gu sior.

AIR SGAOILEADH A BHIUBUILL.

'Bhiobuill naomh, a leabhair Neamhaidh,
 Sa 'm bheil seudan maireann beo ;
 H-uile earrainn labhairt, 'g eigheach—
 Ris gach creutair sa 'm bheil deo,
 Chum bhi tearuint', &c.
 Dh' ionnsuidh 'n t-Slan-ghear tha ga 'n seol'.

Ann na ghathan Neamhaidh soillseach,
 Tha sinn faicinn caoinhneas De ;
 Trocair, Ceartas, Sith, a comhlach,
 'S iad a pogadh aon a cheil,
 Agus Slainnte, &c.
 Soillseach ann Sa 'n t-Slan-ghear fein,

'N so le solas faotuinn eolas,
 Cionnus chomhuaich Ios san fheoil ;
 Ged a b' Esan Dia na gloire,
 Cionnus dh' fhuilinn pian, is bròn,
 A chum tre bhas, &c.
 Gu faigheadh slainnt' ar n' anaman leoint.

Cheannaich Es' an t-saorsa chosdail,
 'S trocair chosainn e da Shluagh ;
 'S rinn Iehobhah Esan ardach—
 Chionn gun phaidh e n' uile luach,
 'S thig gach duthaich, &c.
 Agus umhlachd bheir do 'n Uan.

Cluinn le aoibhneas guth na slainnte,
 Sgaoileadh 'n drasd 'o thir gu tir ;
 Cha n' fhad' a bheir na Cinnich gaol,
 Do Dh' iodhail fhaoin, gun bhith, gun bhrìgh,
 Ach dh' do Iosa, &c.
 Striochdaidh sios is bheir an Cridh.

Dhaione seolaibh fos an fhirinn,
 Dh' ionsuidh Innsanaich tha dall ;
 Innsibh, dhoibh mu Ios' chaidh cheusadh,
 Innsibh dheuchainnean, sa chradh ;
 Innsibh feuchaibh, &c.
 Lanachd eifeachd, 's gloir a graidh.

Seolaibh 'n sluagh 'o bhruach na h' aibhne,
 Sa 'm beil iad gach la ga 'm bath',
 Feuchaibh dhoibh nach glan 'o 'm peacan',
 H-uisgibh beartail iad gu brath.
 'S nach dean ni e, &c.
 Ach fuil Iosa Mac a ghraidh.

Leis a Bhiobull a bhi sgaoileadh,
 Measg na 'n daoine fada thall,
 Gathan gloir a nis tha Soillseach,
 'N ait na h-oidhch' sa 'n robh iad cailt'.
 Nis le aoibhneas.
 Gheibh iad coir sa 'n oighreachd phaidht'.

Is China fein bheir geill do dh' Ios'—
 Sa Rìgh fiadhaich 'n uine ghearr,
 Dhaoine taghta Dhasan strìochdaidh,
 'S gheibh iad trocair fhial is gras ;
 'S ann san eaglais
 Gheibh gun teageamh iadsan ait'.

Cluinnidh aonaraich Arabia—
 Guth an t-Slanuighear 's thig beo,
 Innsidh ghloir do Shluagh Chafraria,
 'S ni iad gairdeachas gu leoir,
 Moorach 's Arabaich, &c.
 Bheir iad Dhasan cliu is gloir.

Is sibhs' tha chomhnaidh 'n aros reot—
 Feadh bheanntaibh mòr an t-sneachdaidh bhuan,
 Far an seid a ghaoth, sa 'n eirich—
 Touna beucach treun a chuan,
 Sibhse slainnte, &c.
 Geibh gu grasmhor trid an Uan.

Cluinn America le solas,
 Seinn an oran fad an tìr,
 Inns-nich geillidh fos do dh' Iosa,
 'S aoraidh iad do Rìgh na sith,
 Cogadh 's reubainn, &c.
 Dhoibh cha geill iad tuilidh choidh.

'S gearr nuair philleas treubhan Israel!
 Dh'aideach Chrìosda mar an Rìgh;
 Dh'amharc airsan lot sa cheus iad,
 'S bheir iad geill dha, 's ni iad caoidh,
 Iudhaich 's Cinnich, &c.
 Seinnidh slainnte Chrìosd a choidh.

Gach sruth, is fuaran canaidh cliu dha,
 Abhnaichean, is tìr, is cuan;
 Molaibh ainm a bheanntaibh, stuchduibh,
 Ghleanntaibh, Dhuthchaibh, togaibh 'm fuaim,
 Binn Hosanna, &c.
 Seinn' le Halleluiah bhuan.

Cluinn an t'oran binn a 'g atadh,
 Eorpa 's Africa le cheil;
 Deaneamh aoibhneas, chionn gun shoillsich,
 'N ait na h-oidhch, an Soisgeul fein,
 Feadh an t-saoghail, &c.
 Bheirear gaol do Chrìosda Dhe.

Briseadh fair' na maduinn ghloirmhor,
 Bha le solas sinn a luaidh ;
 Mar sholus boillsgeach, slainnt' a Soillseach,
 Nis le aoibhneas measg gach sluagh.

Halleluiah, &c.

Gloir, is cliu do 'n Ti thug buaidh.

IOMPACHADH.

'S mi 'n creutair tha leoint',
 Tha salach is breoit,
 Bha ceannairceach gorach baoth ;
 A rugadh sa pheac',
 Sa dh' imich 's gach cleachd,
 Bha taitneach am beachd na 'n daoib'.

Bhris 'n lagh anns gach ceum,
 Thoill mallachdan geur,
 Thoill corruich an De tha mor ;
 'S mi 'm amadan breun,
 Neo-chiallach neo-gheur,
 Neo-thuigseach gun speis do 'n choir.

Lan iodhalan mor,
 Sa riarach na feol,
 Sa miannachadh stor is cliu ;
 'S mi 'm beachd gu 'm bu mhor,
 Mo shonas ri 'm bheo,
 Am pailteas deth sholais ur.

'S cha chreidinn an Sluagh,
 Bha teasgasg gach uair,

Gu 'n robh mi fo thruaigh an sas ;
 Mo chridhe cho chruaidh,
 'S nach b' eagal leam uair,
 Gu 'n d' thigeadh cho luath am bas.

Ach thainig le fuaim,
 Air m' anam le buaidh,
 Tairn'aich eagalach chruaidh Shinai ;
 Chuir sud mi gu gluas'd',
 'S mo chridh' air a luasg,
 'S b'e m' eagal mo thruaigh amhain.

'S mi faicinn sa 'n am,
 Gun pheacaich mi ann,
 Le briseadh gach ranu is aithn' ;
 'S bha choguis ga 'm theum',
 'S ga 'm lotadh gu geur,
 'S mo pheacan gu leir na 'n grain.

'S mi thoisich gu grad
 Ri urnuighean fad,
 Is, obairchean crabhach mor ;
 'S cha chreidinn nach b' fheaird,
 'S nach deanadh iad sta,
 'S nach cosnadh iad pharras dhomhs'.

Dh' fhas curamach stuam',
 An cainnt' is an gluas'd,
 'Sua cleachdan so fhuair mi sith ;
 'S mi saoilsiun gu treun,
 Le 'm dheanadas fein,
 Ga 'm faighinn gu reidh gu tir.

Ach solus o'n aird,
 Se dh' feuch dhomh am pairt,

An eucail a bha am chridh ;
 Leag sud mi gu lar,
 'S bha rithist an sas,
 Tinn muladach craiteach sgith.

Thuirt 'n lagh rium gun truas,
 " Tha malluicht' gu buan,
 Mar d' thoir thu gach uair dhomh geill ;
 'S mar eil thu cho naomh,
 'S nach ciontaich thu 'n smaoin,
 Cha ghabh e do 'm thaobhs bhi reidh."

Bha dearbta gu leoir,—
 Dhomh nis air gach doigh,
 Nach deanainn do 'n choir gu brath ;
 Na chosnadh dhomh gloir,
 'S mo pheacan cho mor,
 'S m' uil' oibrean nan sgleo gun sta.

Gun choir ann an Criosd,
 'S na fhireantachd shior,
 Dh' fheuch soilleir dhomh Dia gun dith ;
 Gu 'm bithinn gun sith,
 Gun sonas an tim,
 'S gu 'm bithinn gu siorruidh cli.

'S na 'm faighinn mi fein,
 A 'n ordugh 's gach ceum,
 Bhi toileach air geill do Chriosd ;
 Na 'm faighinn mo chridh,
 A thaiseach gach tim,
 Gu umhlachd do ni bha fior.

Thug oidhirpean cruaidh,
 Gach peacadh chuir uam,

Gach seachran droch smuain is run ;
 Ach dh' fhas mi na 's truaigh',
 Na 's miosa 's na 's cruaidh,
 Gun chomas gun bhuidh gun iul.

Dh' fhalbh mhisneach sa 'n lugh,
 Dh' fhalbh gliocas is surd,
 Dhorch fradharc mo shul le bron ;
 Aig naimhdean an sas,
 Mar cheum do na bhas,
 Gun fhurtachd gu 'n laimh ga 'm chomhn'.

Iehobhah e fein,
 Bheir seoladh ni feum,
 Bheir solus do 'n dream tha dall ;
 Bheir eolas air fein,
 Ni 's glormhor fo 'n ghrein,
 Sa 's taitnaich do 'n chreutair chailt'.

Thuirte rium ann san am,
 " Seall Riums' air a chraun ;—
 Feuch mo lotan, mo chradh, 's mo bhas ;
 Chum thusa bhi beo,
 Tha 'm fhuil air a dort,
 'N cup feirg rinn mi ol a' d'ait.

" Feuch, chriochnaich mi fein,
 An obair gu leir,
 Is chosainn mi reit' is slainnt',
 Iad so ni dhuit feum,
 Leig taic sann rium fein,
 'S bi umhail 's gach céum do 'm aithn'.

" Feuch 's mise Mac Dhe,
 Faic m' obair gu leir.

Gabh nasgaidh e chreutair thruagli;
 Mo ghradh tha dhuit fein,
 'S do chridh' thoir Dhomh, 's geill,
 Gabh fasgadh fo 'm sgeidh gach uair."

Fhuair saorsa san uair,
 Sa m' fac a mi 'n t-Uan,
 A tabhairt na buaidh e fein;
 A basach am ait,
 Sa 'g eiridh an aird,
 Le cumhachd gu laimh dheas Dhe.

Dh' ath-nuadh'cheadh mo chridh—
 Gu gradh thoirt do 'n Ti,
 A chosainn dhomh sith 's mi truagh;
 'S Tha m' earbsa gu 'm bi,
 Mo thaic ris gu crich,
 'S gu 'n d' thoir e mi tir le buaidh.

'S cha'n i m' obair fein,
 Rinn sta dhomh na feum,
 Saor Ghras rinn dhiom creutair nuadh;
 'S do 'n Ti sin tha beo,
 Biodh cliu mar is coir,
 Ard-onoir is gloir bith-bhuan.

TAISBEAN.

Air dhomh bhì smuaineach, is mi an uaigneas,
 Air cor an t-sluaigh sin thug suas an deo,
 Chaidh ghairm an comhail, a Bhritheamh mhòr'air,
 Nach robh iad eolach an tìr na 'm beo;

A dh' fhag an saoghal, ma 'n robh iad gaolach,
 Ma n' thuig an t-aobhar airson thighinn ann,
 Gun eolas slainnteil, air Ios an Slan-ghear,
 Gun toil da aitheanta, gun ghradh da chlann.

Sa beachdach comhladh, air gradh Iehobhah
 A thug na throcair an t-saors' da shluagh ;
 Air dha an treorach le Spiorad glormhor,
 A chuir an dochas sa 'n Ti thug buaidh ;
 Da 'n d' thug E fhaicinn mor olc a pheacaidh,
 Is truaigh na 'n cleachdan bha ac o'u oig',
 Sa rinn an aicheadh, 's thug fuath tre ghras dhoibh,
 'S tha nis, 's gu brath, ann na fhabhar beo.

'S mar so a smuaineach, air leam gu 'n cuala—
 Mi Aingeal gluasad le fuaim bha mor,
 'S thanig e bhain agus sheas e laimh rium,
 'S bha aig na laimh mar gu 'm b' choinnleir oir,
 Bha thrusgan boidheach, is aghaidh glormhor,
 A dealradh comhladh mar ghrian nan speur',
 Is thuig mi 'n tra sin gu 'm b' es' Michael,
 Tha seasamh 'm fabhar san lathair Dhe.

'S air leam gu 'n d' thanig 's-gu 'n sheasamh laimh ris
 Neach uamhaidh graineil, 's bu dübh a bhein ;
 'S a shuilean oillteil bha lassair soilseach
 Bha g' inns' gu 'm b' oighre e, air truaigh is pein ;
 Ris thuirt Michael, " Carson a tha thu ?
 Air teachd do 'n aros ann sa 'm bheil sluagh ?
 Carson a dh' fhag thu an leabaidh chraiteach
 Sa 'm bi thu cnamhadh am piantan cruaidh ?"

Se fhreagair Satan, " Tha mi mar 's gnath leam,
 Gu tric san ait so, sa measg na 'n uaigh',
 Oir tha na miltean an so na 'n sineadh,
 A bhios gu cinnteach, gu siorruidh truagh ;

Oir 's ioma creutair, tha 'n so air sleuchda;
 Thug dhomhsa geill, 's rinnt a reir mo thoil;
 Ach dhoibhsan 's eiginn gu siorruidh eibheach,
 Na 'n luidhe air eibhlean, sa 'm feoil a goil.

“ Bha mise sonruichte, sonadh, oirdheirc,
 Nuair bha mi chomhnuidh am fabhar Dhe;
 'S nis air mo shonrach, gu luidhe 'n doruinn,
 Slan leis gach dochlas gu brath dhomh fein;
 Se ni bheir solas dhomh nis bhi seoladh,
 Gach sean, is og, n' aghaidh ordugh Dhe;
 'S le ceilg is innleachdan, dalladh 'n inntinn—
 Air ciod tha sgriobht-ann sa Bhiobull fein.

“ A bhan sa naird anns gach ait san tair mi,
 Air feadh na fasaich, a dh' oidhch sa lo,
 Is siorr-theachd feuchaidh, gur ioma creutair,
 Bhios mar mi fein, air na li-eibhlibh beo;
 Oir ann san ait so, tha a'am gu h-araidh,
 Ro-mhoran chairdean, 's luchd ceird ma 'n cuairt;
 Da 'n cleachd bhi g' imeachd, reir beachd an inntinn,
 'S tha dhomhsa dileas, am bog, sa 'n cruaidh.

“ Tha cuid le mi-run, is fuath os 'n iosal,
 Do 'n dream da-riri, tha fireant' coir;
 'S cuid eile bhruidhinneas mar gu bu Chriosduidh',
 'S gun aithue fhior ac air briogh an stor;
 'S tha cuid a 'g innseadh gu 'm beil iad fireant,
 Leis mar a dhirich iad beinn Shinai;
 Cuid eil' le deuraibh, le urnuigh 's leubhadh,
 'S na 'n oibribh fein tha iad cadal bliain.

“ Tha cuid cho sanntach se 'n iodhal ghradhach,
 An stor sa 'n airneis sann orr' tha 'n cainnt;
 Ciod dh' ith's sa dh' olas se 'n curam sonruicht',
 Air uaill is morchuis tha 'n deidh, sa 'n sannt;

'S tha cuid a 'g imeachd an cleachdaibh millteach
 Am misg, am mi-bheus, san slighibh claon ;
 'S tha cuid a briathrach an aghaidh Diadhachd,
 Ag radh nach fiach i, 's ga cuir gu faoin.

“ Tha cuid a chreutairean baileach eudmhor,
 Is baileach feumail, an tìr na 'm beo ;
 Tha stuama beusach, tha seachann' eucoir,
 'S tha truasail deirceil ri neach fo leon ;
 Ach le mo sheoladh 's, leag iad an dochas,
 Air bonn neo-stolda an gnìomh'ran fein ;
 'S chi iad an gorraicht nuair bhios iad moran—
 Do linnibh bronach a caoidh am pein.

“ Tha cuid ri breugan is mionnan oillteil,
 Gun tuigs' gun cheill ac, sa 'n speis san olc ;
 'S tha cuid gu brùideil ri cluiche sugradh,
 Sa their gu bosdail nach eil ann lochd ;
 'S tha cuid gu taireil a bris' na h-aitlin' ud
 Tha 'g iarraidh 'n t-Sabaid a choimhid naomh ;
 'S tha cuid an dochas gu 'm faigh iad trocair
 On dh' ith, is dh' ol iad, aig bord an Uan.

“ Le cuilbheart, sheolta, 'taim mealladh moran,
 'S mar sin ga 'n treorach gu doruinn gheur ;
 Le iad bhi 'u dochas le oibribh sonruicht',
 Gu 'n dean iad comhnadh ri 'n slainnte fein ;
 Le 'n urnuigh, 'n leughadh, sa 'n seachnadh eucoir,
 'S nam beachdaibh fein tha iad eudmhor coir ;
 So ged nach sabhail, tha 'n dochas ladair,
 Gu 'n dean e pairt, 's gu 'n dean Criosd an corr.

“ Tha cuid an dochas an laithean 'n oige
 Gu 'm faigh iad trocair, nuair thig an aois ;
 'S cha neil iad smuaineach cho baileach dualach,
 'S tha 'm bas gach uair dhoibh is truaigh gun chrìoch ;

Is dhall mi 'n leirsinn air chor's nach leir dhoibh
 Gu 'm beil gach creutair fo chorruich Dhia,
 Sa 'n nuair nach saoil iad ni 'm bas an sgaoileadh
 'S bith' gul. is caoineadh, san lassair dhian.

“ Le ceilg, is seoltachd, chosainn mi moran,
 Sa pheac gá 'n treorach, 's ga 'n seoladh cli,
 An coguis mhuch mi, is rithist dhuisg i,
 Chaill iad gach duil, 's chuir iad fein gu dith ;
 Tha 'n dus neo-phriseil, na luidhe 'm prisan,
 Gu teachd a Bhreithreamh ann sa 'n la mhor,
 'S bheir Esan binu agus theid an diteadh,
 Sa 'n cuir gu siorruidh a dh' ionnsuidh bron.

Tha cuid da riri, do luchd an sgriobhaidh,
 Air fas cho min, ann na 'n teasgasg fuar ;
 Sa 'n teasgasg dileas a ruigeadh inntinn,
 Cha neil iad g' innse, le cinnt do 'n t-sluagh ;
 'S mar so gu seolta 's air ioma doighean,
 'Tha m' obair mhor anns gach seors' do 'm shluagh,
 'S tha moran anaman, mar so ga 'n damana,
 'S cha neil iad ainmig a bhios an truaigh.”

Ach thuirt Michael, “ Chaill thus le t-ardan,
 An t-aros aghmhor san robh thu shuas,
 Is thug gu doruinn, is piantaibh mora,
 Thu fein, is moran do d' sheors' gu truaigh,
 Is tusa Satan, fear casaid bhraithrean,
 A dh' oidhch'sa la, ann an lathair Dhe ;
 'S nuair thilgeadh taireil thu, mach a pharras,
 Rinn sinne gairdeachas, 's ni gach re.

“ Oir se do runsa, do dheidh, 's do dhurachd,
 Na h-uile dhunadh saun ann an truaigh ;
 Is ionadh innleachd, is cuilbheirt inhillteach,
 Tha thus le mi-run, a sior chuir suas ;

Mar so gu gorach a meudach doruinn,
 Le peacan mor 'n aghaidh ordugh Dhe ;
 'S thu 'u comhnuidh feuchainn, a mheud sa threig
 thu,
 A lot, sa theumadh, a shlug, sa reub'.

“ Ach saun gu diomhan tha thusa miannach
 An dream tha diadhaidh, a tharruinn cli,
 Ni cumhachd siorruidh an Ti neo-chriochnaicht',
 An gleidh' sa 'n dion gus an d' thig iad tir ;
 An neach is bronaich, sa 's laig an dochas,
 Airson na dhoirteadh fuil luachmhor Chrìosd ;
 Ni cumhachd arduicht an Ti is Airde—
 An toirt gu pharras, do shonas sior.

“ Tha moran Ainglean gach la a campach
 Ma 'n dream tha gradhachadh Chrìosd gach uair ;
 Gu 'n toirt gu tearuint', tre Ghleann na fasaich,
 'S gu naimhdean basmhor a chumail uath' ;
 'S ge ioma buaireadh tha dhoibhsan dualach,
 'S na h-uile truailleachd, tha fuaight' na 'm feoil ;
 Cha n' urrainn aon diubh an anam aomadh,
 O Ghradh 'n Fhir-shaoraidh, rinn fhuil a dhort.

“ 'S nuair thig an t-ordugh 'o Rìgh na gloire,
 Theid iad tre Iordan, is bheir iad buaidh ;
 Sa 'm feoil ged fhailinn, tha 'n dochas ladair,
 San Ti a bhasaich airson a shluaigh ;
 An tuil ged eirich, air chor 's nach leir dhoibh,
 O bheachd an reusan, an d' thig iad tir ;
 Gidheadh tha dochas 'o chreideamh bheo ac—
 Gu 'm beil iad comhlachadh Dbia an sith.

“ Tha ciurp na 'n Crìsoduidh sa 'n uaigh gu diblidh,
 Is fois, is sith ac, gun sgios, gun bhron ;

'S cha 'n urr' an saoghal, 's na th'air a dhaoime,
 Am fois a chaochladh, na iads a leon ;
 'S nuair, thig an Slan-ghear, le gloir, is ailleachd,
 Cruinnichidh E chairdean 'o Dheas, 's 'o thuath ;
 'S le co-sheirm buadhach, is cridhe bualadh,
 Theid iadsan suas dh' ionnsuidh sonas buan.

“ 'S nuair gheibh iad coir ann san aros Glormhor,
 Tha 'n lathair na Morachd, tha oirdheirc Naomh ;
 Chi iad Ièhobhah, 's e uile ghlormhor,
 Is bithidh iad beo leis fad saogh'l nan saogh'l ;
 Gach bròn, is deuchainn, gach leon, is eucoir,
 'S na h-uile eucail a bhia ga 'n cradh ;
 Nis uil' air di-chiumhu, 's iad snamh gu siorruidh,
 An gaol gun iochdar, gun oir, gun traigh.

“ Sa 'n sin a Shatan theid thus, 's do chairdean,
 A chuir do 'n aros is truaighe th'ann,
 Is theid thu sios ann sa 'n t-slochd gun iochdar
 Sa choidh gu siorruidh cha ruig a cheann.”
 Nuair chual an Namhaid, na thuirt Michael,
 Theich e 'o lathair, air chrith, le gaoir ;
 'S dh' fhag mis an t-aros, 's nach robh mi sabhailt',
 'S Nuair thig am bas, tha mi 'n duil bhì saor.

AIR LANACHD A BHIUBUILL.

An trocair thug thu dhomh a Dhe,
 Do bhriathraibh fein tha fallain fìor ;
 Tha luachmhor, milis, glan, gu bhreug,
 'S tha seòladh dream gu sonas sior.

'S na h-uile bochdainn, gainn', is cradh,
 Tha t-fhocal dhomh mar bheantaibh oir ;

Tha lan, 's cuir tharris aig gach am,
S' gu siorruidh cha d' thig ceann an stor.

Gach buaireadh, teageamh, 's eagal geur,
Mar ifrinn fein rinn tric mo chlaoidh;
Ach sgapaidh t-fhocal iad gu leir,
Mar sholus grein, na neart na gaoith.

Na saighdean teinnteach, loisgeach, dein',
A thig 'o'n Namhaid bhreun ga 'm ruag;
Tha t-fhocal dhomh na chlaidheamh geur,
'S riomh teichidh bheist, is gabhaidh 'n ruaig.

'N sin feuchaidh 'n saoghal dhomh a ghloir,
'S gach cuspair solais thann, is cliu,
Ach faiceam ann ad t' fhocal stor,
Na 's fearr gu mor, 's nach d' theid air chul.

'N sin feuchaidh anamiann' na feol',
Mo thalla leo gu solais fhiar;
Ach gheibh mi 'n t'fhocal cuirm gach lo,
Do 'n aran bheo, 's do chomhnaidh Dhia.

'S thig meallachan fo chulaidh foill'—
Am ionnsuidh, 's feoraichidh gu min,
An d' thoir mi fardaich dhoibh car oidhch',
Na 'n gabh mi roinn, deth 'm bathair grinn.

'N sin labhraidh t' fhocal rium gun dail,
Is their, "Na gradhaich slighibh cli;
Is seachainn mealladh; 's ruith gu dian,
A reir mo riansa, 's bi aig sith."

San am a bhuairear mi le peac',
Ma tha air t' fhocal beachd mo chridh;
Dhomh bheir e neart, is lugh gu gleachd,
Air chor 's gu 'n teich am feachd bha stri.

Is ged a chruaidhich, shalaich, thruaill,
Am peac gach buaidh tha m'anam fein ;
Ach glanaidh eifeachd fuil an Uan,
Tha t' fhocal luaidh, mo pheac gu leir.

Mi-chreideamh, 's teageamh, bheil am chridh ?
Se t' fhirinn 'n laimh do Spiorad Naomh ;
A dhuisgeas gradh, bheir creideamh, 's sith,
Bheir neart, is dideann, dhomh ro-chaomh.

Bheil agam cridhe clachaidh, cruaidh ?
Ann t' fhocalsa tha buaidh gu leoir ;
Gu leaghadh sios, sa cheangal suas,
Sa shlanach 'o gach cruas ri m' bheo.

Bheil smuaintean diomhain, feineil, ard ?
A 'g eiridh suas gu tric am uchd ;
Se so an claidheamh ghearras sios,
Gach silean diubh gu beul an t-sluichd.

Bheil gearan, connsach, cog', is stric ?
Tighinn naird ann inntinn n' aghaidh Dhia ;
Ni t' fhocal, is an t-slat gun dith,
Mi glic bu bhi le eagal striochd'.

A bheil mo bhilean duint gu teann ?
A 'm feud mi sealltuinn suas ri Dia ;
Gu t'fhocal thig mi falamh, fann,
Oir gheibh mi aun, na geallan briagh.

Nuair theid air seachran mi sa 'n dorch,
Sa chiontaicheas, 's gu falbh mo shith ;
'N sin buailidh t' fhocal orm gu borb,
Ach bheir e orm, gu 'n d' thig mi tir.

Taim gorach, ain-eolach, gun iul,
Ach t' fhocals tha na shuil do 'n dall ;

Na lochran soillear, lasadh, ciuin,
'S ma theid a mhuchadh, 's mor an call.

Bheil curam, 's trioblaidean an t-saogh'l?
Air uairean claidh, sa cradh mo chridh;
'N sin smuainichidh mi air do ghaol,
Is gheibh mi faochadh mor, is sith.

Bheil teageamh tighinn am inntinn fhiar?
Na chreid mi riamh, na 'n robh ceart;
Their t'fhocal, " creid a nis an Ios,
Is ni E dion dhuit, is cul-taic."

Air uairean 's gann a bhios mi beo,
Air bruach eu-dochas air mo chlaoidh;
Ach t'fhocal beothaichidh mo dhuil,
Geibh neart as ur, is sguiridh caoidh.

Bheil m' anam tioram, falamh, fann?
Is teas an t-shamhraidh air gach buaidh;
Tha t'fhocal mar na frasau blath,
Bheir iochd, is fas, ni tais an cruaidh.

Bheil m' anam bronach dubhach leoint'?
A dol sa 'n rod, ach baileach mall;
Do lorg, 's do bhata bheir dhomh treoir,
Is bheir dhomh solasan nach gann.

Mar so ged robh mi ciocrach, fann,
Is iotmhor, ann an gleann nan deoir;
As t' fhocal gheibh mi aran, 's fion,
Is bainne fìor-ghlan fallain beo.

Ged robh mi bochd, is taireil truagh,
Gun tigh, gun chairdean, is gun stor;
As t' fhocal gheibh mi cuideach', slainnt',
Is beairteas, cairdean, 's onoir mhor.

'S ged robh mi air mo leagadh bhain,
 'S gun ni a lathair ach an deo ;
 Tha t' fhocal dhomh na thobar slainnt',
 A thogas naird mi gu bhi beo.

Ma 's miann leam a bhi beo gu brath,
 Se so an tobar aluinn, beo ;
 Sa mheud sa dh'olas glan mar tha—
 An darâ bas, cha d' thig na 'n coir.

Thaobh naduir bha mi 'n ais-shith chruaidh,
 Ri Dia na 'n sluagh ! is mi fo fheirg ;
 'S le fhocal dh' iompaich m' anam truagh,
 'S thug slainnt, is suaimhneas, dha nach teirg.

Mor bheannaicht' gu 'n robh Dia gu brath,
 Airson a ghrais, is fhocal naomh,
 Airson an lanachd tha na shlainnt',
 'S airson nach failinn E a choidh.

O m' anam cluithaich E gach am,
 Is dha bi taingeil fad do reis ;
 Oir dheonaich solus dhuit 's thu dall,
 'S bheir gras dhuit ann an am an fheum.

An leabhar, so gach earrainn, 's rann,
 Toirt teagasg aghmhor, fallain, fìor ;
 'S gach focal tha ni 's fearr gu mor,
 Na seudan oir, aig meud am fiach.

Tha neamh air fhòillseach ann is Glòir,
 Sa 'n dachaidh sholasach gheibh Naoimh ;
 Tha Ios air fhaicinn ann, gu mor—
 Air ardach thar gach glòir a choidh'.

AM BAILE DIDEANN.

O! anam luachmhor tha gun Chrìosd,
 Air bruach na sìorruitheachd gun dìon;
 Nis cluinn mo sgeul, is tuig a bhrìgh,
 Is tomhais e ri firinn Dhia,

Oir bhris thu lagh tha math, is naomh,
 Is rinn thu claonadh 'o na choir,
 Is rinn thu ceannairc 'n aghaidh Dhe,
 Se reubalt th'annad air an doighs'.

Do nàmhaid t-anam thug thu geill,
 'S do 'n chreutair thug thu 'n speis, sa ghloir—
 A bhuineadh do na Chruithear fein,
 Is threig thu Es' an tobar bheo.

'S cha ne amhain gun d' rinn thu lochd,
 'S gun fhios agad gur olc a bh' ann;
 Ach 's mìnig rinn thu nithibh cli,
 'S do choguis g' iunse sin san am.

'S gach mallachd tha sa Bhiobull sgrìobht,
 'S tu thoill da' rìreadh iad gu sìor;
 Gach doruinn, peanas, cradh, is bron,
 Bhi choidh ga 'n dortadh ort le Dia.

Nis beachdaich, 's chi thu 'm focal De—
 An doigh 'sna bhuin E geur ri cach;
 Nach d' fhuair gach cothrom fhuair thu fein,
 Ach faic! le oillt mar tha an sas.

'S chi thu na tobraichean a reub',
 Is uinneagan na 'n neamh a taom';
 An tuil a bruchdadh, goil a nuas,
 Sa sgaoil an uamhais air gach taobh;

Is chi thu 'n slùagh a bha gun Dia,
 'S iad nis gun dion! gun aite taimh;
 A ruith, a 'g eibheach, gul, a caoidh;
 'S iad air an claidh a nis le bas.

Is faic an rughadh tha sna speur',
 Is doinionn thein' a seid anuas;
 Na h-aingidh leagheadh sios mar cheir!
 Is deatach Shodom 'g eiridh suas.

Sa ris le ionghnadh seall a naird
 Is faic an t-Ard Rigli air a chrann?
 An claidheamh dusgadh, 's fhuil ga dort',
 Is anam brònach, craiteach, fann.

Sa 'm b' eiginn Dhasan nach d' rinn peac,
 Airson a pheac' bhi air a phian?
 Is thusa ciamar theid thu as,
 Ma gheibhear dh' easbhuidh thu air Criosd?

Nach cluinn thu ghlaodh gu tric tha shuas,
 Is dh' fhaodadh fhuaim dol troimh do chridh;
 "Nach gearr thu sios a chrionaich Ghrod
 Carson a dh' fhasaicheadh i 'u tir."

Is faic mar tha gu dian an toir—
 Air t' anam leonta Ceartas Dhia;
 Mar chlaidheamh lasrach, sgaiteach, geur,
 Gu caitheamh, reubadh, sgriosadh, pian'.

"Cia tric a chladhaich thu ri taobh,
 Cia tric rinn aolach chuir ma bun;
 Ach toradh maith cha d' ghiulan riamh,
 Oir 's dearcán fiadhaich e gu tur,

"Nach faic thu n' ait bhi dol na 's fearr,
 Gur ann a tha e fas na 's mios';

Na 's raig na 's doille, is na 's cruaidh,
'S e 'n comhnuidh tional cual gu sgrios:

“ Is minig nuair a bhà e tinn,
A gheall e cinnteach dhiutsa geill;
'S cha luaith' a dh' aisigeadh tu shlainnt',
Na bheireadh e do 'd naimhaid speis,

“ An ait thu theachd da fhichead mios,
Tri fichead bliadhna thainig 's corr,
A dh' iarruidh toradh, ach cha d' fhuair,
'S nach d' thoir thu 'n tuagh dhomh nis am dhorn.”

An saoil thu dhuine 'm bheil e fìor,
Na nithibh chuir mi sìos am dhan?
Ma tha nach mithich dhuits' bhì triall,
A dh' ionnsuidh dìon, ma 'u d' thig am bas.

Se 'n sgeul is aoibhnich chualas riamh,
Ga 'n d' ullaich Dia, deagh bhaile Dìon;
A dh' ionnsuidh 'm faod am marbhaich' truagh,
Grad ruith gu luath o' u chladheamh dhian.

Is daighneach ladair, glormhor e,
Nach crith a ghaoith, 's nach leag an tuil;
'N coimh-cheangal nuadh air fhaicinn ann,
'S gach bann dheth seulaichte le fhuil.

Tha 'n dorus fosgailt fad an là,
Is air an ard-dorus tha sgriobht;
“ O anam crejd, is bithidh tu beo.
Is thoir a ghloir do Rìgh nan Rìgh.”

Sa 'n daighneach so tha rum, is doigh,
An t-aran beo, 's gun ghainne fìon;
Do 'n anmhunn bainne fìor-ghlan beo,
'S do 'n ladair, porsan do 'n laogh bhiaght’.

Ged 's fhad on sgaoileadh mach am bord,
 'S ge ioma dh'ol, sa dh' ith an sath ;
 Tha e cho pailt do 'n h-uile seors',
 Sa bha e 'n tus, is bithidh gu brath.

Tha 'n cuireadh saor do 'n h-uile neach,
 A thighinn steach, sa bhi aig sith ;
 Cha duinear aon a thig a mach,
 Oir sanu tha chuirm air cosd' an Righ.

Is gheibh an lomnochd comhdach ann,
 Gheibh am fann ann beath is lugh ;
 An t-euslan gheibh ann slaiunt, is treoir,
 Na bochdan stor, sua doill an iul.

Tha reit', is sith ri Dia gu brath,
 A laithreachd, 's fhabhar aon mar ghrian ;
 Tha furtachd, sonas, iochd, is blaths,
 A comhuidh ghnath sa bhaile dhions'.

Cha 'n 'eil e idir fad 'o laimh,
 'S cha 'n iarrar paidheadh ort na gniomh ;
 Tha 'n geatadh fosgailt' fad an la,
 Is ann, ma 's aill leat, gheibh thu dion.

AN CLAR INNSIDH.

	PAGE.
1. GRADH CHRIOSD,	3
2. TROCAIR DHE,	7
3. CUMHACHD DHE NA FHREASDAL,	10
4. CRUAS CRIDHE,	12
5. SLAN LEIBH,	14
6. LAOIDH DO 'N SPIORAD NAOMH,	16
7. AN CRIDHE BRUITE,	17
8. AN DARACHD,	19
9. MISNEACH DO 'N FHEAR-THURUS,	21
10. GAIRM DO SHION,	24
11. DEAGH DHURACHD,	29
12. CRIOSDUIGH,	32
13. COMH-FHURTACHD,	34
14. BAS CRIOSDUIGH OG,	36
15. SGAOILEADH A BHIUBUILL,	41
16. IOMPACHADH,	44
17. TAISBEAN,	48
18. LANACHD A BHIUBUILL,	54
19. AM BAILE DIDEANN,	59

ART. 1. DE LA CONSTITUTION

1	1. De la Nation
2	2. De la Souveraineté
3	3. De la Loi
4	4. De la Liberté
5	5. De la Propriété
6	6. De la Sécurité
7	7. De la Justice
8	8. De la Religion
9	9. De la Morale
10	10. De la Police
11	11. De la Justice
12	12. De la Religion
13	13. De la Morale
14	14. De la Police
15	15. De la Justice
16	16. De la Religion
17	17. De la Morale
18	18. De la Police
19	19. De la Justice
20	20. De la Religion
21	21. De la Morale
22	22. De la Police
23	23. De la Justice
24	24. De la Religion
25	25. De la Morale
26	26. De la Police
27	27. De la Justice
28	28. De la Religion
29	29. De la Morale
30	30. De la Police

